

gælde som Stelnemærke vil være meget uheldigt, fordi det for Ikke-Fagmænd i mange Tilfælde vil være umuligt at afgøre, om Papiret er glittet eller blot stærkt valset. Bladet „Politikken“s Papir er ikke glittet. Papir af simpleste Kvalitet er ofte glittet paa den ene og ru paa den anden Side, saa Glitningen vil tillige, selv om den i hvert enkelt Tilfælde af Toldoplynet kan konstateres, ikke være noget retfærdigt Skel mellem en højere og lavere Toldsats. I Tyskland hersker den største Uensartethed ved Fortoldning af Papir efter Glitningen som Stelnemærke, og at der ikke er stet nogen Forandring i dette Forhold, er vistnok nærmest begrundet i, at Indførselen af Papir til Tyskland ikke har nogen Betydning.

Bjørnbak var med Direktør Trolle enig i, at det var umuligt at drage en Grænse paa Basis af Glitning.

Levison bemærkede til Spørgsmaalet om en Adskillelse mellem glittet og uglittet Papir, at denne vilde støde paa store Vanskeligheder og bevirke en meget uensartet Behandling ved de forskellige Toldsteder.

Papirets Styrke kan heller ikke benyttes som Kriterium, fordi Papir af samme Mæsse paa den ene og anden Led er af forskellig Styrke, og det tillige er meget vanskeligt at udfinde eller maale Papirets Styrke.

Angaaende Spørgsmaalet om alene at udfille Trykpapir bemærkede Direktør Trolle, at han ikke troede, at en saadan Adskillelse med blot nogenlunde Sikkerhed vilde kunne gennemføres i Praksis. For Fagfolk vilde det som oftest være muligt at afgøre, om det frembudte Papir var Trykpapir eller Skrivpapir, men for Toldvæsenet vilde en saadan Adskillelse være aldeles umulig. Han vilde ved en Prøvesamling af Trykpapir og Skrivpapir med Lethed kunne overbevise Kommissionens Medlemmer om, at en Adskillelse var uigennemførlig. Prisen paa almindeligt Avispapir (Nr. 12 i den blandt Kommissionens Medlemmer omdelte Prøve-Kollektion) er $14\frac{3}{4}$ Ore. Berlingske Tidende bruger noget bedre Papir, der er 2 à 3 Ore dyrere pr. Bd. Det billigste Skrivpapir koster 17 Ore pr. Bd. Indkommer dette uglittet, vil det være umuligt at adskille det fra Trykpapir. Et Trykpapiret glittet, kan det heller ikke adskilles fra Skrivpapir. Glitningen koster 1 à $1\frac{1}{2}$ Ore pr. Bd. Naar Avispapir i Almindelighed koster 15 Ore pr. Bd., vilde det glittet komme til at koste $16\frac{1}{2}$ Ore pr. Bd. Han henvisste til de omdelte Prøver, hvoraf Nr. 8 var Skrivpapir og Nr. 12 almindeligt Avispapir.

Til Spørgsmaalet om at udfille Trykpapir og ansætte dette til en lavere Told end f. Eks. Skrivpapir bemærkede Levison, at dette absolut var uheldigt. I Norge, hvor en lignende Adskillelse finder Sted, indføres hyppigt Skrivpapir, som paa Emballagen bærer en Etiket med Ordet Trykpapir. Papiret indføres da i store Ark, og efter Toldbehandlingen befastes det i de for Skrivpapir gængse Formater og sælges som saadant. En lignende Omgaaen af Loven vilde kunne ventes her, naar Trykpapir ansattes til en lavere Told end Skrivpapir.

Kan man skelne mellem almindeligt Avispapir og Trykpapir?

Direktør Trolle: En saadan Adskillelse er ligeledes umulig af den simple Grund at Avispapir er Trykpapir, og der til Aviser og Ugeblade anvendes Trykpapir af meget forskellig Kvalitet. Til illustrerede Ugeblade og Bøger anvendes ofte meget fint glittet Papir, der ikke kan skelnes fra bedre Skrivpapir. Ligeledes vil det være vanskeligt at adskille Avispapir fra de bedre Sorter Karduspapir, for hvilke Prisen omtrent er den samme som for almindeligt Avispapir, se Prøverne 15, 16, 17.

Bjørnbak tiltraadte Direktør Trolles Udtalelser.